Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 4ης Οκτωβρίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 – Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Προθεσμία για την εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως προβλεπόμενη στο δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως – Εφαρμογή της προθεσμίας αυτής επί τίτλου συντηρητικής κατασχέσεως ο οποίος εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος και κηρύχθηκε εκτελεστός στο κράτος μέλος εκτελέσεως»

Στην υπόθεση C-379/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) με απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 26 Ιουνίου 2017, στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε η

Società Immobiliare Al Bosco Srl

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Ilešič, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, C. Toader (εισηγήτρια), A. Prechal και E. Jarašiūnas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: M. Aleksejev, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Απριλίου 2018,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze, J. Techert και M. Hellmann,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την M. Heller και τον M. Wilderspin,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Ιουνίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 38, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας την οποία κίνησε η Società Immobiliare Al Bosco Srl (στο εξής: Al Bosco) με σκοπό την εκτέλεση στη Γερμανία, διά της εγγραφής υποθήκης σε ακίνητα προς εξασφάλιση απαιτήσεως, αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως η οποία είχε εκδοθεί από το Tribunale di Gorizia (πρωτοδικείο Gorizia, Ιταλία) κατά του Gunter Hober και η οποία κηρύχθηκε ακολούθως εκτελεστή στη Γερμανία από το Landgericht München (πρωτοδικείο Μονάχου, Γερμανία).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 6, 10, 16 και 17 του κανονισμού 44/2001 έχουν ως εξής:

«(2) Ορισμένες διαφορές μεταξύ των εθνικών κανόνων για τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων δυσχεραίνουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Είναι ουσιώδης η θέσπιση διατάξεων σχετικά με την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις καθώς και σχετικά με την απλούστευση των διατυπώσεων για την ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων κρατών μελών που δεσμεύονται από τον ανά χείρας κανονισμό.

[…]

(6) Για να επιτευχθεί ο στόχος της ελεύθερης κυκλοφορίας των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, είναι αναγκαίο και ενδεδειγμένο οι κανόνες σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων να καθορίζονται από δεσμευτικό και άμεσα εφαρμοστέο κοινοτικό νομοθέτημα.

[…]

(10) Για τους σκοπούς της ελεύθερης κυκλοφορίας των αποφάσεων, οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος το οποίο δεσμεύεται από τον ανά χείρας κανονισμό αναγνωρίζονται και εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος που δεσμεύεται από τον ανά χείρας κανονισμό […]

[…]

(16) Η αμοιβαία εμπιστοσύνη στην απονομή της δικαιοσύνης δικαιολογεί την αυτόματη αναγνώριση των αποφάσεων που εκδίδονται σε κράτος μέλος, χωρίς να απαιτείται καμία διαδικασία, εκτός σε περίπτωση αμφισβήτησης.

(17) Η προαναφερόμενη αμοιβαία εμπιστοσύνη απαιτεί αποτελεσματικότητα και ταχύτητα της διαδικασίας με την οποία κηρύσσεται εκτελεστή σε κράτος μέλος, απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος. Για το σκοπό αυτό μια απόφαση θα πρέπει να κηρύσσεται εκτελεστή κατά τρόπο οιονεί αυτόματο, μετά από απλό τυπικό έλεγχο των υποβαλλομένων εγγράφων, χωρίς να έχει το δικαστήριο τη δυνατότητα να προβάλει αυτεπαγγέλτως έναν από τους λόγους μη εκτέλεσης που προβλέπονται από τον ανά χείρας κανονισμό.»

4 Το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Αποφάσεις που εκδόθηκαν και είναι εκτελεστές σε κράτος μέλος εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος, αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.»

5 Το άρθρο 41 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Η απόφαση κηρύσσεται εκτελεστή ευθύς ως ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 53 χωρίς έλεγχο των λόγων μη εκτελέσεως, που αναφέρονται στα άρθρα 34 και 35. Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν δύναται στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, να καταθέσει προτάσεις.»

6 Κατά το άρθρο 66, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1), ο οποίος κατήργησε τον κανονισμό 44/2001:

«[…] ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 συνεχίζει να διέπει τις αποφάσεις που εκδίδονται σε αγωγές που ασκήθηκαν, τα δημόσια έγγραφα που εκδόθηκαν ή καταγράφηκαν και τους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίθηκαν ή συνήφθησαν πριν από την 10η Ιανουαρίου 2015 και που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.»

Το γερμανικό δίκαιο

7 Το άρθρο 929 του Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας, στο εξής: ZPO), με τίτλο «Εκτελεστήριος τύπος, προθεσμία εκτελέσεως», περιλαμβάνεται στο τμήμα 5, περί συντηρητικών κατασχέσεων και προσωρινών μέτρων, του βιβλίου 8 του ZPO, περί μέτρων εκτελέσεως. Η διάταξη αυτή προβλέπει στις παραγράφους 2 και 3 τα εξής:

«(2) Η εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως δεν είναι δυνατή μετά την παρέλευση ενός μηνός από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως αυτής ή επιδόσεώς της στο πρόσωπο που ζήτησε την έκδοσή της.

(3) Η εκτέλεση είναι νόμιμη πριν από την επίδοση της αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως στον οφειλέτη. Η απόφαση δεν παράγει εντούτοις αποτελέσματα εάν δεν επιδοθεί εντός μιας εβδομάδας από την εκτέλεση και πριν από την παρέλευση της προθεσμίας που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο.»

8 Κατά το άρθρο 932 του ZPO, με τίτλο «Συντηρητική κατάσχεση με εγγραφή υποθήκης»:

«(1) Η εκτέλεση της αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως ακινήτου […] διενεργείται διά της εγγραφής υποθήκης προς εξασφάλιση της απαιτήσεως […].

[…]

(3) Η αίτηση εγγραφής υποθήκης επέχει θέση εκτελέσεως αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως κατά την έννοια του άρθρου 929, παράγραφοι 2 και 3.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

9 Η Al Bosco, εταιρία διαχειρίσεως και εκμεταλλεύσεως ακινήτων του ιταλικού δικαίου, έλαβε στις 19 Νοεμβρίου 2013, με απόφαση του Tribunale di Gorizia (πρωτοδικείου Gorizia), την άδεια να προβεί σε συντηρητική κατάσχεση των κινητών και ακινήτων, υλικών και άυλων περιουσιακών στοιχείων του G. Hober μέχρι το ποσό του 1 000 000 ευρώ.

10 Στις 22 Αυγούστου 2014, η απόφαση αυτή συντηρητικής κατασχέσεως κηρύχθηκε εκτελεστή στη Γερμανία από το Landgericht München (πρωτοδικείο Μονάχου) δυνάμει του κανονισμού 44/2001.

11 Στις 23 Απριλίου 2015, η Al Bosco ζήτησε την εγγραφή υποθήκης επί των ακινήτων του οφειλέτη που βρίσκονταν στη Γερμανία, δηλαδή επί ενός διαμερίσματος συνιδιοκτησίας του και δύο υπόγειων θέσεων σταθμεύσεως. Η αίτησή της απορρίφθηκε από το Amtsgericht München – Grundbuchamt (ειρηνοδικείο Μονάχου, υπηρεσία κτηματολογίου, Γερμανία).

12 Η Al Bosco προσέβαλε την απόφαση του εν λόγω δικαστηρίου ενώπιον του Oberlandesgericht München (εφετείου Μονάχου, Γερμανία). Τούτο απέρριψε την έφεση λόγω παρελεύσεως της προθεσμίας του άρθρου 929, παράγραφος 2, του ZPO. Συγκεκριμένα, το δικαστήριο αυτό έκρινε ότι η προθεσμία αυτή έχει εφαρμογή στην περίπτωση εκτελέσεως αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως εκδοθείσας από ιταλικό δικαστήριο η οποία, έχοντας αναγνωρισθεί στη Γερμανία, είναι παρεμφερής τίτλου συντηρητικής κατασχέσεως εκδοθέντος από γερμανικό δικαστήριο. Περαιτέρω, αποφάνθηκε ότι η διάταξη αυτή δεν αφορά το κύρος τίτλου συντηρητικής κατασχέσεως που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, αλλά την εκτέλεση του τίτλου αυτού, η οποία διέπεται από το δίκαιο του δικάζοντος δικαστηρίου (lex fori).

13 Στις 15 Ιουνίου 2016, η Al Bosco άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του Oberlandesgericht München (εφετείου Μονάχου). Με την αίτηση αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι τηρήθηκε η προθεσμία εκτελέσεως της κατασχέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 675 του ιταλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, κατά το οποίο η απόφαση που επιτρέπει την κατάσχεση παύει να παράγει αποτελέσματα εάν δεν εκτελεστεί εντός προθεσμίας 30 ημερών από την ημερομηνία εκδόσεώς της, διότι οι κατασχέσεις πραγματοποιήθηκαν εντός της προθεσμίας των 30 ημερών από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως της 19ης Νοεμβρίου 2013. Υποστηρίζει δε ότι η προθεσμία του γερμανικού δικαίου δεν θα έπρεπε να τηρηθεί πλέον της προβλεπόμενης στο ιταλικό δίκαιο προθεσμίας.

14 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν μια εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 929, παράγραφος 2, του ZPO συνδέεται με την εκτελεστότητα της αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού 44/2001, διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο εκδόθηκε ο τίτλος αυτός ή εάν η διάταξη αυτή αφορά την καθαυτό εκτέλεση ενός εκτελεστού τίτλου που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, καθόσον οι κανόνες αυτοί διέπονται κατ' αρχήν από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως.

15 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η αναγκαστική εκτέλεση στη Γερμανία τίτλου συντηρητικής κατασχέσεως που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος στηρίζεται στην εθνική απόφαση που τον κηρύσσει εκτελεστό. Εάν ζητείται η εγγραφή υποθήκης προς εξασφάλιση απαιτήσεως, οι προβλεπόμενες από το γερμανικό δίκαιο προϋποθέσεις αναγκαστικής εκτελέσεως εξετάζονται αυτοτελώς από την αρμόδια για την τήρηση του κτηματολογίου υπηρεσία. Συγκεκριμένα, κατά το αιτούν δικαστήριο, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ορθώς χαρακτήρισε, χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, τη συντηρητική κατάσχεση που διατάχθηκε στην Ιταλία, από λειτουργικής απόψεως, ως τίτλο συντηρητικής κατασχέσεως προβλεπόμενο από το γερμανικό δίκαιο, ο οποίος εκτελείται, σύμφωνα με το άρθρο 932 του ZPO, δια της υποβολής αιτήσεως εγγραφής υποθήκης. Οι προϋποθέσεις εκτελέσεως που ισχύουν εν προκειμένω είναι οι προβλεπόμενες στις γερμανικές διατάξεις περί εκτελέσεως του τίτλου συντηρητικής κατασχέσεως, μεταξύ των οποίων καταλέγεται το άρθρο 929, παράγραφος 2, του ZPO.

16 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, μετά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 929, παράγραφος 2, του ZPO, δεν είναι πλέον δυνατή η εκτέλεση της αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως. Συναφώς, το δικαστήριο αυτό διευκρινίζει ότι, στην περίπτωση αποφάσεων που εκδόθηκαν σε άλλα κράτη μέλη, η εν λόγω προθεσμία υπολογίζεται από την ημερομηνία επιδόσεως της αποφάσεως περί κηρύξεως της εκτελεστότητας στον δανειστή. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στην προστασία του οφειλέτη προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο να εξακολουθούν να είναι εκτελεστές για σχετικά μεγάλο χρονικό διάστημα αποφάσεις οι οποίες εκδόθηκαν στο πλαίσιο συνοπτικής διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων και παρά την ενδεχόμενη μεταβολή των υφιστάμενων συνθηκών.

17 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, αφενός, από νομοτεχνικής απόψεως, η προθεσμία εκτελέσεως είναι πιθανό να διέπεται από το εθνικό δίκαιο του επιληφθέντος δικαστηρίου χωρίς να ρυθμίζεται από τον κανονισμό 44/2001, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου (αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 1985, Capelloni και Aquilini, 119/84, EU:C:1985:388, σκέψη 16, της 29ης Απριλίου 1999, Coursier, C-267/97, EU:C:1999:213, σκέψη 28, καθώς και της 28ης Απριλίου 2009, Αποστολίδης, C-420/07, EU:C:2009:271, σκέψη 69). Αφετέρου, η προθεσμία αυτή έχει ως αποτέλεσμα ότι ο τίτλος παύει να είναι εκτελεστός μετά την παρέλευση ορισμένου χρονικού διαστήματος. Εντέλει η εν λόγω προθεσμία έχει τα ίδια αποτελέσματα με την ακύρωση του τίτλου κατόπιν της ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος ή μέσου. Συνεπώς, η εφαρμογή αυτής της ίδιας προθεσμίας σε απόφαση συντηρητικής κατασχέσεως εκδοθείσα σε άλλο κράτος μέλος ενδέχεται να μην είναι συμβατή με τη νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία η εφαρμογή των δικονομικών διατάξεων του κράτους μέλους εκτελέσεως δεν πρέπει να θίγει την πρακτική αποτελεσματικότητα του κανονισμού 44/2001 εμποδίζοντας την τήρηση των αρχών που θέτει ο κανονισμός αυτός (αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 1985, Capelloni και Aquilini, 119/84, EU:C:1985:388, σκέψη 21, καθώς και της 28ης Απριλίου 2009, Αποστολίδης, C-420/07, EU:C:2009:271, σκέψη 69).

18 Τέλος, το δικαστήριο αυτό επισημαίνει ότι η εθνική νομολογία και νομική θεωρία διίστανται όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 929, παράγραφος 2, του ZPO. Συναφώς, ορισμένα γερμανικά δικαστήρια έχουν αποφανθεί ότι η διάταξη αυτή αφορά την εκτελεστότητα της αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως και μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στην περίπτωση γερμανικών τίτλων κατασχέσεως ενώ άλλα εκτιμούν ότι η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται και σε τίτλους κατασχέσεως οι οποίοι εκδόθηκαν σε άλλα κράτη μέλη και κηρύχθηκαν εκτελεστοί στη Γερμανία. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι πρέπει να εξεταστεί εάν έχουν τηρηθεί η προθεσμία εκτελέσεως που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους προελεύσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας κηρύξεως της εκτελεστότητας και η προθεσμία που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως για την καθαυτό εκτέλεση.

19 Επίσης, από απόψεως συγκριτικού δικαίου, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο, Ισπανία) εκτιμά ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 518 του Ley de Enjuiciamiento Civil (κώδικα πολιτικής δικονομίας) πενταετής προθεσμία εκτελέσεως, η οποία εφαρμόζεται μεταξύ άλλων στις δικαστικές αποφάσεις, πρέπει να εφαρμόζεται και στις αποφάσεις που έχουν εκδοθεί στα άλλα κράτη μέλη και θεωρούνται ότι έχουν κηρυχθεί εκτελεστές στην Ισπανία, σύμφωνα με τα άρθρα 38 επ. του κανονισμού 44/2001.

20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Συνάδει με το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001 η εφαρμογή προθεσμίας προβλεπόμενης στη νομοθεσία του κράτους εκτελέσεως, μετά την παρέλευση της οποίας παύει να είναι δυνατή η εκτέλεση δυνάμει συγκεκριμένου τίτλου, και στην περίπτωση παρόμοιου, από λειτουργικής απόψεως, τίτλου ο οποίος εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος και εν συνεχεία αναγνωρίσθηκε και κηρύχθηκε εκτελεστός στο κράτος εκτελέσεως;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

21 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 38 του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εφαρμογή ρυθμίσεως κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ορισμένη προθεσμία για την εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως, στην περίπτωση τέτοιας αποφάσεως η οποία εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος και κηρύχθηκε εκτελεστή στο κράτος μέλος εκτελέσεως.

22 Καταρχάς πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 1215/2012, ο κανονισμός 44/2001 συνεχίζει να διέπει τις αποφάσεις που εκδίδονται επί αγωγών οι οποίες ασκήθηκαν πριν από την 10η Ιανουαρίου 2015 και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού. Τέτοια περίπτωση συνιστά, εν προκειμένω, η απόφαση της 22ας Αυγούστου 2014 με την οποία κηρύχθηκε εκτελεστός στη Γερμανία ο τίτλος συντηρητικής κατασχέσεως που είχε εκδοθεί στην Ιταλία.

23 Κατά το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001, αποφάσεις που εκδόθηκαν και είναι εκτελεστές σε κράτος μέλος εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος, αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

24 Για την κήρυξη της εκτελεστότητας αποφάσεως που εκδόθηκε σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος εκτελέσεως, όπως προκύπτει από το άρθρο 41 του κανονισμού 44/2001, οι αρχές του κράτους μέλους εκτελέσεως πρέπει να περιοριστούν σε απλό τυπικό έλεγχο των εγγράφων που απαιτούνται βάσει του άρθρου 53 του κανονισμού αυτού (βλ., συναφώς, απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, σκέψεις 28 έως 30).

25 Ο περιορισμένος χαρακτήρας του ελέγχου αυτού δικαιολογείται από τον σκοπό της διαδικασίας εκτελέσεως, ο οποίος δεν συνίσταται στην κίνηση νέας δίκης, αλλά στην παροχή συγκαταθέσεως, βάσει αμοιβαίας εμπιστοσύνης στην απονομή της δικαιοσύνης στα κράτη μέλη, ώστε η απόφαση που εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος εκτελέσεως να εκτελεσθεί στο τελευταίο αυτό κράτος μέσω της ενσωματώσεώς της στην έννομη τάξη αυτού του κράτους μέλους. Η διαδικασία αυτή καθιστά, επομένως, δυνατό σε απόφαση που εκδίδεται σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος εκτελέσεως να παραγάγει στο τελευταίο αυτό κράτος αποτελέσματα που προσιδιάζουν σε εθνικό εκτελεστό τίτλο (απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, σκέψη 31).

26 Πρέπει, επίσης, να υπομνησθεί ότι ο κανονισμός 44/2001 περιορίζεται απλώς στη ρύθμιση της διαδικασίας για την κήρυξη της εκτελεστότητας των εκτελεστών τίτλων που εκδίδονται από δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος εκτελέσεως και δεν υπεισέρχεται στην καθαυτό εκτέλεση, η οποία εξακολουθεί να ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο του επιληφθέντος δικαστηρίου, χωρίς η εφαρμογή, στο πλαίσιο της εκτελέσεως, των δικονομικών κανόνων του κράτους μέλους εκτελέσεως να δύναται να θίξει την πρακτική αποτελεσματικότητα του συστήματος που προβλέπεται από τον εν λόγω κανονισμό όσον αφορά την κήρυξη της εκτελεστότητας, εμποδίζοντας την τήρηση των αρχών τις οποίες θέτει συναφώς, ρητώς ή σιωπηρώς, ο ίδιος ο εν λόγω κανονισμός (απόφαση της 28ης Απριλίου 2009, Αποστολίδης, C-420/07, EU:C:2009:271, σκέψη 69).

27 Συνεπώς πρέπει, πρώτον, να εξεταστεί εάν η προθεσμία του άρθρου 929, παράγραφος 2, του ZPO συνδέεται με την εκτελεστότητα της αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως που εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος εκτελέσεως ή εάν η διάταξη αυτή αφορά την καθαυτό εκτέλεση.

28 Συναφώς πρέπει να υπομνησθεί ότι αντικείμενο της διαδικασίας κηρύξεως εκτελεστότητας είναι η αναγνώριση των αποτελεσμάτων αποφάσεως άλλου κράτους μέλους στο κράτος μέλος εκτελέσεως. Η αναγνώριση αυτή αφορά τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της εν λόγω αποφάσεως, χωρίς να

λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που έχουν σχέση με την εκτέλεση των απορρεουσών εξ αυτής υποχρεώσεων (απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, σκέψη 39).

29 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η απόφαση συντηρητικής κατασχέσεως που εξέδωσε το Tribunale di Gorizia (πρωτοδικείο Gorizia) κηρύχθηκε εκτελεστή στη Γερμανία, σύμφωνα με τους κανόνες περί κηρύξεως εκτελεστότητας.

30 Από τις διατάξεις του γερμανικού δικαίου, ιδίως δε από το άρθρο 932, παράγραφος 1, του ZPO, προκύπτει ότι η εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως ακινήτου πραγματοποιείται διά της εγγραφής υποθήκης στο κτηματολόγιο προς εξασφάλιση απαιτήσεως. Επιπροσθέτως, η εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως δεν είναι δυνατή μετά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 929, παράγραφος 2, του ZPO. Όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, η εν λόγω προθεσμία εκτελέσεως περιορίζει την αναγκαστική εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως, αλλά όχι το κύρος της αποφάσεως αυτής.

31 Πλην όμως, τόσο η εγγραφή υποθήκης προς εξασφάλιση απαιτήσεως στην αρμόδια για την τήρηση του κτηματολογίου υπηρεσία όσο και η προθεσμία που ισχύει για τη διενέργεια της εν λόγω εγγραφής αφορούν την εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως η οποία εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος εκτελέσεως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, και η οποία κατέστη εκτελεστή κατόπιν αναγνωρίσεώς της στο κράτος μέλος εκτελέσεως. Αφορούν επίσης δικονομικούς κανόνες του γερμανικού δικαίου για την εκτέλεση των αποφάσεων συντηρητικής κατασχέσεως.

32 Το γεγονός ότι η εφαρμογή προθεσμίας εκτελέσεως όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 929, παράγραφος 2, του ZPO συνεπάγεται τον χρονικό περιορισμό των σχετικών με την εκτέλεση αποτελεσμάτων αποφάσεως που εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος εκτελέσεως δεν κλονίζει την ερμηνεία κατά την οποία η προθεσμία αυτή εντάσσεται στο στάδιο της καθαυτό εκτελέσεως.

33 Πράγματι, καθόσον η καθαυτό εκτέλεση μιας αποφάσεως η οποία εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος εκτελέσεως και κηρύχθηκε εκτελεστή σ' αυτό το κράτος μέλος δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο εναρμονίσεως από τον νομοθέτη της Ένωσης, εφαρμόζονται οι δικονομικοί κανόνες του κράτους μέλους εκτελέσεως που αφορούν την εκτέλεση.

34 Ειδικότερα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο μέτρο που ο κανονισμός 44/2001 δεν θέσπισε κανόνες για την εκτέλεση αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος εκτελέσεως, το κράτος μέλος εκτελέσεως εξακολουθεί να έχει την ευχέρεια να προβλέψει, στην έννομη τάξη του, την εφαρμογή προθεσμίας για την εκτέλεση των ως άνω αποφάσεων που αναγνωρίσθηκαν και κηρύχθηκαν εκτελεστές στο κράτος μέλος εκτελέσεως.

35 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, από τη στιγμή που η απόφαση αυτή ενσωματώνεται στην έννομη τάξη του κράτους μέλους εκτελέσεως, οι εθνικοί κανόνες του κράτους αυτού σχετικά με την εκτέλεση εφαρμόζονται με τον ίδιο τρόπο που ισχύουν για τις αποφάσεις που εκδίδονται από τα εθνικά δικαστήρια (απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

36 Εφαρμοστέες είναι μόνον οι δικονομικές διατάξεις του κράτους μέλους εκτελέσεως. Πράγματι, τα δικαστήρια του κράτους μέλους εκτελέσεως δεν οφείλουν να εφαρμόσουν τυχόν διατάξεις του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους προελεύσεως που προβλέπουν, για την εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται από τα δικαστήρια του κράτους μέλους προελεύσεως, διαφορετικές προθεσμίες από τις προβλεπόμενες στο δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως.

37 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από την αιτιολογική σκέψη 26 του κανονισμού 1215/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 39 του κανονισμού αυτού που ενσωμάτωσε την παρατιθέμενη στη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, και κατά την οποία κάθε απόφαση που έχει εκδοθεί από τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως εάν είχε εκδοθεί στο κράτος μέλος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

38 Από ευρύτερης συστηματικής απόψεως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η εν λόγω ερμηνεία ενισχύεται και από το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΕ) 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού προς διευκόλυνση της διασυνοριακής είσπραξης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2014, L 189, σ. 59), κατά το οποίο η διαταγή δέσμευσης εκτελείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που ισχύουν για την εκτέλεση αντίστοιχων εθνικών διαταγών στο κράτος μέλος εκτελέσεως.

39 Το γεγονός ότι η μη τήρηση από τον αιτούντα της προθεσμίας του άρθρου 929, παράγραφος 2, του ZPO έχει ως συνέπεια ότι η εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως που εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος της εκτελέσεως δεν είναι πλέον δυνατή διά της εγγραφής υποθήκης προς εξασφάλιση απαιτήσεως στο κτηματολόγιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, ενώ η απόφαση αυτή παραμένει εκτελεστή στο κράτος μέλος προελεύσεως, δεν δύναται να κλονίσει την ερμηνεία αυτή.

40 Πράγματι, καίτοι η αναγνώριση πρέπει να έχει ως συνέπεια, καταρχήν, να προσδίδει στις αποφάσεις το κύρος και την αποτελεσματικότητα των οποίων απολαύουν στο κράτος μέλος εκδόσεώς τους, εντούτοις δεν υπάρχει λόγος να προσδίδονται σε δικαστικές αποφάσεις, κατά την εκτέλεσή τους, αποτελέσματα τα οποία δεν θα παρήγε ομοειδής απόφαση που θα εκδιδόταν απευθείας στο κράτος μέλος εκτελέσεως (βλ., συναφώς, απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

41 Διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή προθεσμίας όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 929, παράγραφος 2, του ZPO ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της παρατιθέμενης στην προηγούμενη σκέψη νομολογίας.

42 Πράγματι, αφενός, από τη στιγμή που θα κηρυχθεί εκτελεστή στη Γερμανία μια απόφαση συντηρητικής κατασχέσεως που εκδόθηκε από δικαστήριο όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη ιταλικό δικαστήριο, η απόφαση αυτή μπορεί να απολαύει στο εν λόγω κράτος μέλος του κύρους και της αποτελεσματικότητας που θα απέλαυε στο κράτος μέλος προελεύσεως. Αφετέρου, η μη εφαρμογή της προθεσμίας εκτελέσεως που προβλέπει το άρθρο 929, παράγραφος 2, του ZPO για τις αποφάσεις του ίδιου τύπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως θα είχε ως συνέπεια οι αποφάσεις συντηρητικής κατασχέσεως που εκδόθηκαν από τα δικαστήρια κράτους μέλους άλλου από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μετά την κήρυξη της εκτελεστότητάς τους, να έχουν διαφορετικά έννομα αποτελέσματα από εκείνα που αναγνωρίζει το εθνικό δίκαιο στις αποφάσεις συντηρητικής κατασχέσεως που εκδίδονται από εθνικό δικαστήριο, όπως μεταξύ άλλων να είναι δυνατό να εκτελεστούν χωρίς χρονικό περιορισμό ή εντός μιας δυσαναλόγως μεγαλύτερης προθεσμίας σε σχέση με τις εθνικές αποφάσεις.

43 Επιπροσθέτως, η ερμηνεία κατά την οποία μια προθεσμία που προβλέπεται για την εκτέλεση των αποφάσεων συντηρητικής κατασχέσεως συνδέεται με την εκτελεστότητα των αποφάσεων, η οποία διέπεται από το δικονομικό δίκαιο του κράτους μέλους προελεύσεως, με αποτέλεσμα η τυχόν προβλεπόμενη από το δίκαιο αυτό προθεσμία εκτελέσεως να πρέπει να εφαρμοστεί και στην εκτέλεση αποφάσεων συντηρητικής κατασχέσεως που εκδόθηκαν από δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος εκτελέσεως και κηρύχθηκαν εκτελεστές στο εν λόγω τελευταίο κράτος μέλος, θα συνεπαγόταν δυσανάλογη επιβάρυνση των αρμόδιων αρχών για την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών. Όπως επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο στην αίτησή του προδικαστικής αποφάσεως, εν προκειμένω, η αρμόδια για την τήρηση του κτηματολογίου γερμανική αρχή δεν

μπορεί να διαπιστώσει εάν το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση συντηρητικής κατασχέσεως προβλέπει ορισμένη προθεσμία εκτελέσεως ή ποιες ρυθμίσεις διέπουν την εκτέλεση αυτή, ούτε και δύναται να εφαρμόσει κανόνα δικαίου αυτού του κράτους μέλους.

44 Δεύτερον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να εξεταστεί εάν η εφαρμογή των δικονομικών κανόνων του κράτους μέλους εκτελέσεως στο πλαίσιο της εκτελέσεως θα μπορούσε να θίξει την πρακτική αποτελεσματικότητα του συστήματος που προβλέπεται από τον κανονισμό 44/2001.

45 Όσον αφορά τους σκοπούς του κανονισμού 44/2001, από τις αιτιολογικές σκέψεις του 2, 6, 16 και 17 προκύπτει ότι αποσκοπεί στην εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προερχόμενων από τα κράτη μέλη αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, απλοποιώντας τις διατυπώσεις χάριν της ταχείας και απλής αναγνωρίσεως και εκτελέσεώς τους (απόφαση της 7ης Ιουλίου 2016, Lebek, C-70/15, EU:C:2016:524, σκέψη 33).

46 Ο σκοπός αυτός δεν μπορεί, εντούτοις, να επιτευχθεί εις βάρος μιας άλλης σημαντικής αρχής, συγκεκριμένα δε της ασφάλειας δικαίου των εγγραφών στα κτηματολόγια, τόσο για την προστασία των δικαιούχων εγγεγραμμένων σ' αυτά δικαιωμάτων όσο και για την προστασία των τρίτων.

47 Ένας τέτοιος χρονικός περιορισμός της εκτελέσεως δικαιολογείται, επίσης, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως της διαδικασίας συντηρητικής κατασχέσεως, η οποία διακρίνεται από τον προσωρινό χαρακτήρα της και η οποία τελεί εν γένει υπό την προϋπόθεση συνδρομής επείγουσας περιπτώσεως για την εξασφάλιση της πληρωμής απαιτήσεως της οποίας η είσπραξη φαίνεται να απειλείται. Η αντίληψη αυτή περί του συγκεκριμένου θεσμού υφίσταται στην πλειονότητα των κρατών μελών προκειμένου να προστατευθεί η ασφάλεια δικαίου στον τομέα της εισπράξεως απαιτήσεων.

48 Όπως επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο, ο χρονικός αυτός περιορισμός της εκτελέσεως αποσκοπεί στο να αποτραπεί το ενδεχόμενο οι αποφάσεις που εκδόθηκαν κατόπιν συνοπτικής διαδικασίας να παραμείνουν εκτελεστές για μεγάλο χρονικό διάστημα και παρά την ενδεχόμενη μεταβολή των υφιστάμενων συνθηκών.

49 Περαιτέρω, προθεσμία εκτελέσεως των αποφάσεων συντηρητικής κατασχέσεως, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 929, παράγραφος 2, του ZPO, δεν θίγει την πρακτική αποτελεσματικότητα του κανονισμού 44/2001, δεδομένου ότι οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος άλλο από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατ' αρχήν αναγνωρίζονται και κηρύσσονται εκτελεστές αυτοδικαίως στο εν λόγω κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να μη διακυβεύεται ο σκοπός του κανονισμού αυτού που συνίσταται στη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των δικαστικών αποφάσεων. Η προθεσμία αυτή, η οποία εφαρμόζεται ως δικονομικός κανόνας για την εκτέλεση των αποφάσεων συντηρητικής κατασχέσεως, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, συνιστά προϋπόθεση για την εκτέλεση εκτελεστού τίτλου.

50 Επομένως, η προθεσμία ενός μηνός η οποία επιβάλλεται για την εκτέλεση των αποφάσεων συντηρητικής κατασχέσεως, ακόμη και στην περίπτωση αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από τα δικαστήρια κρατών μελών άλλων από το κράτος μέλος εκτελέσεως, και η οποία υπολογίζεται από την ημερομηνία κατά την οποία επιδόθηκε στον δανειστή η απόφαση περί κηρύξεως της εκτελεστότητας δεν ενέχει για τον τελευταίο κανένα πραγματικό κίνδυνο να μην μπορεί να εκτελέσει στο κράτος μέλος εκτελέσεως απόφαση συντηρητικής κατασχέσεως που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος και έχει κηρυχθεί εκτελεστή.

51 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 38 του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην εφαρμογή ρυθμίσεως κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ορισμένη

προθεσμία για την εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως, στην περίπτωση τέτοιας αποφάσεως η οποία εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος και κηρύχθηκε εκτελεστή στο κράτος μέλος εκτελέσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

52 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην εφαρμογή ρυθμίσεως κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ορισμένη προθεσμία για την εκτέλεση αποφάσεως συντηρητικής κατασχέσεως, στην περίπτωση τέτοιας αποφάσεως η οποία εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος και κηρύχθηκε εκτελεστή στο κράτος μέλος εκτελέσεως.

(υπογραφές)